

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 31D/22/2021
Identifikačné číslo spisu: 9621200123
Dátum vydania rozhodnutia: 29. novembra 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200123.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Fečíka a prísediacich sudcov doc. JUDr. Mariána Gibu, PhD., Mgr. Evy Kovačehovej, v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej: Mgr. K. G., sudkyňi Okresného súdu H. U. F.L., dátum narodenia: XX. K. XXXX, bydlisko: R. XX, XXX XX H. U. F., vo veci disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len zákon o sudcoch), takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) Mgr. K. G., sudkyňu Okresného súdu H. U. F.O., dátum narodenia: XX. K. XXXX, bydlisko: R.L. XX, H. U. F., o s l o b o d z u j e spod disciplinárneho návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 00434/2021/151 zo dňa 3. septembra 2021, ktorým sa jej kladie za vinu, že

ako samosudkyňa Okresného súdu H. U. F., v trestnej veci obvineného JUDr. G. I., vedenej pod sp. zn. 13T/6/2020, trestným rozkazom č.k. 13T/6/2020-328 zo dňa 26. februára 2020 uznala obvineného za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, a to napriek tomu, že sa dôsledne neoboznámila s výsledkami prípravného konania a nevzala do úvahy všetky zistené skutočnosti ani všetky zistené rozpory vo výpovediach svedkov, ktoré neboli následne na hlavnom pojednávaní náležite objasnené, resp. odstránené, v dôsledku čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 19. mája 2021, sp. zn. 1Tdo/5/2021 zrušil napadnutý trestný rozkaz a prikázal Okresnému súdu H. U. F., aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol,

pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila, nie je disciplinárnym previnením.

O d ô v o d n e n i e

I.

Disciplinárny návrh, stanovisko disciplinárne obvinenej a ústne pojednávanie

1. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) podal dňa 6. septembra 2021 voči disciplinárne obvinenej disciplinárny návrh. V podanom disciplinárnom návrhu jej kládol za vinu spáchanie skutku, tak ako je špecifikovaný vo výroku tohto rozhodnutia.

2. Podľa názoru navrhovateľa disciplinárne obvinená porušila svoju povinnosť uvedenú v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch vykonávať svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ zastal názor, že v dôsledku tejto skutočnosti sa disciplinárne obvinená dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Navrhol jej uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie 2 mesiacov.

3. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol najmä nasledovné skutočnosti:

- disciplinárne obvinená nenaplnila požiadavku spoľahlivého zistenia skutkového stavu vecí a jeho preukázanie vykonanými dôkazmi, ktorá musí byť splnená na vydanie trestného rozkazu,
- disciplinárne obvinená vydala trestný rozkaz mechanicky bez dôsledného a svedomitého preštudovania spisu,
- disciplinárne obvinená konala vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedela, že nedôsledným plnením svojich povinností (spočívajúci v povinnosti poznať obsah jej pridelených vecí) môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na zabezpečovaní práv na riadny výkon súdnej moci,
- rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 2Ds/5/2020 zo dňa 7. júna 2021 bola v disciplinárnom konaní vyvodzovaná zodpovednosť za obdobné porušenie povinnosti,
- vo vzťahu k sankcii je najmä z individuálno-preventívneho hľadiska namieste zníženie funkčného platu, nakoľko ide o porušenie v jednej osobitnej veci. Napomenutie s ohľadom na charakter disciplinárnej povinnosti a závažnosť porušenej povinnosti, nie je postačujúce.

4. Disciplinárne obvinená sa vo svojom vyjadrení nestotožnila s disciplinárnym návrhom. Navrhla, aby bola oslobodená, pretože sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

5. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 29. novembra 2022. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo za prítomnosti navrhovateľa, disciplinárne obvinenej a obhajcu disciplinárne obvinenej. Na ústnom pojednávaní sa nezúčastnili predseda Okresného súdu H. U. F. a minister spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorí boli o ústnom pojednávaní upovedomení podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) (ďalej len „disciplinárny súdny poriadok“). Svoju neúčast' neospravedlnili. Disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny senát“) prejednal vec v ich neprítomnosti.

II.

Vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav

6. Na ústnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom disciplinárne obvinenej a listinnými dôkazmi: listiny z disciplinárneho spisu - č. l. 9-38, 68, listiny z osobného spisu vedeného Okresným súdom H. U. F.O. - č. l. 1, 27-33, listiny zo spisu Okresného súdu H. U. F. sp. zn. 13T/41/2021 - č. l. 94-108, 298-299, 328-329, 345-351, 404-412.

7. Disciplinárne obvinená vo výsluchu uviedla:

Využívam svoje právo a chcem sa k veci vyjadriť.

Budem používať poznámky k svojej výpovedi, a to, mám tu so sebou predmetný súdny spis 13T/41/2021, a taktiež disponujem písomným vyjadrením, ktoré bolo súdu doručené, podnetom a prípadne nejakými rozhodnutiami a právnymi predpismi.

V prvom rade skôr než sa dostanem k tomu, že prečo som v tejto veci takto konala, chcem povedať, že v zásade nesúhlasím s tým, tak ako tu bol prednesený dnes návrh, a to najmä v skutkovej vete, kde je popísané moje konanie s tým, že som sa dôsledne neoboznámila z výsledkami prípravného konania a nevezala do úvahy všetky zistené skutočnosti ani všetky zistené rozpory vo výpovediach, ktoré neboli následne na hlavnom pojednávaní odstránené. Tak ako som uviedla vo svojom vyjadrení, predmetný spis mi bol pridelený v zmysle rozvrhu práce. Zo spisu je zrejme teda, že obžaloba bola podaná 15.1.2020. Po oboznámení

sa so spisom, som vykonala len nevyhnutné úkony, teda nariadila som doručiť obžalobu spolu s výzvou podľa § 240 ods. 3 TP všetkým procesným stranám, ktorým sa obžaloba doručovať mala vrátane splnomocnenca poškodeného. Po uplynutí lehoty, teda primeranej lehoty, lebo zákon nehovorí, v akej lehote sa majú strany vyjadriť, mi bol spis predložený, a v tomto štádiu, teda chcem poukázať na to, že jediný, ktorý sa vyjadril k obžalobe bol obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, splnomocnenec poškodeného ani nepovažoval za potrebné sa k obžalobe, ktorú následne teda spochybnil, vyjadriť. Čo sa týka samotného rozhodnutia, rozhodla som vo veci trestným rozkazom zo dňa 26. februára 2020 a určite v súlade s § 12 ods. 2 Trestného poriadku. Oboznámila som sa so všetkými dôkazmi, ktoré boli v prípravnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní vykonané. Chcem ešte poukázať na to, že obžalobu podal prokurátor s tým, že Trestný poriadok výslovne ustanovuje za akých podmienok môže byť, teda obžaloba prokurátorom na konkrétnu osobu podaná, teda musí nazhromaždiť také kvantum dôkazov, aby mal za to, že tú osobu je možné postaviť pred súd. Takže ako som uviedla po oboznámení sa so spisom, keď prichádzalo do úvahy rozhodnutie trestným rozkazom, keďže sa jednalo o prečin usmrtenia, kde trestná sadzba je 1-5 rokov, som tento trestný rozkaz vydala. Ešte raz dôrazne uvádzam, že sa ohradujem voči tomu, čo uvádza navrhovateľka vo svojom návrhu, že som sa neoboznámila z výsledkami prípravného konania a nevezala do úvahy všetky zistené skutočnosti. Nie je to pravda, samozrejme, že trestný rozkaz neobsahuje odôvodnenie, je to skrátená forma konania, keď som sa vyjadrovala, tak v rámci tohto vyjadrenia v tomto konaní, som sa podrobne vyjadrila, ktoré skutočnosti som mala za preukázané, ktoré dôkazy som akým spôsobom vyhodnotila, každý jednotlivito, ich súhrne. Trestný rozkaz teda bol vydaný, opätovne uvádzam, mala som za to, že ten skutkový stav je spoľahlivo zistený. Je pravda, že v tom čase vydania trestného rozkazu spis obsahoval aj vyjadrenia splnomocnenca poškodeného, ktoré doručil pôvodne na krajskú prokuratúru a následne bolo doručené súdu za účelom ďalšieho postupu, s tým, že toto som považovala ako za vyjadrenie strany v konaní, nezistila alebo nevyplývalo z toho podania nič iné, čo už bolo zrejme OČTK, teda vyšetrovateľovi aj prokurátorovi v čase podania obžaloby. Napriek tomu v jednom z vyjadrení, nachádza sa to v spise, keď som sa vyjadrovala ešte pre ministerstvo spravodlivosti, som uviedla, napriek tomu dozorový prokurátor krajskej prokuratúry nezvolil taký procesný postup, teda, že by uložil svojmu podriadenému prokurátorovi, či zobrať obžalobu späť, alebo mu uložiť, v prípade vydania trestného rozkazu podať odpor proti tomuto rozhodnutiu, takže po oboznámení sa so všetkými dôkazmi, od začiatku to z toho konania vyplývalo aj zo záverečného preštudovania, z tých všetkých dôkazov bolo zrejme, že je tam nejaká skutočnosť sporná. Napriek tomu som mala za preukázané z výpovedí obvineného, jeho manželky, svedkov dotknutých aj z toho prepisu, ktorý je tu spomínaný, a ktorý tvorí gro toho, na základe čoho aj navrhovateľ, prípadne poškodený v konaní trestnom má za to, že motorové vozidlo mala viesť iná osoba, som nadobudla presvedčenie po starostlivom uvážení, všetkých týchto dôkazov, že ten trestný rozkaz je možné vydať a takto vo veci rozhodnúť. Čo sa týka tej predmetnej nahrávky, teda po spôsobení dopravnej nehody, keď bolo volané na linku 112, tak ako som uviedla vo svojom vyjadrení, je nepochybné, že svedkyňa I., teda manželka obžalovaného, pôvodne uvádzala „zrazili sme pani, došlo k dopravnej nehode“, a naozaj na tú otázku alebo odpovedala, vlastne na kapióznú otázku „zrazila ste?“ povedala prvýkrát „zrazila som“. To znamená, že ja neviem, či si na ministerstve alebo v prípade vyhotovovania disciplinárneho návrhu aj prehrali samotný ten zvukový záznam, lebo ja viem, že ja teraz rozprávam úplne trochu ináč, ako keď sedím tam, ale bolo nepochybné teda, že tá svedkyňa je rozrušená, že jednoducho sa stala smrteľná dopravná nehoda, a že to chcú riešiť. Takže, tak ako som vyhodnotila potom už až následne, lebo v tom skoršom konaní, v čase ešte podania mimoriadneho dovolania proti tomuto trestnému rozkazu ministerkou spravodlivosti mi neprislúchalo sa vyjadrovať k tým jednotlivým dôkazom, až následne som to teda urobila a tie dôkazy písomne vyhodnotila tak, ako som si ich vtedy vyhodnotila, teda pri posudzovaní tejto veci v čase pred

vydaním trestného rozkazu vo svojom vyjadrení, ktorým disponujete. Myslím si, že asi to je všetko. Ďakujem.

Ešte by som, mám za to, že som konala svedomito. Do toho času kedy som v podstate rozhodovala túto vec vo februári 2020, nemám to ako zrátané z nejakého štatistického výkazu, ale je nepochybné, že som vydala možno do 500 trestných rozkazov, takže nebola to ani prvá vec ani druhá ani desiata, ale bolo to, v podstate po 5 rokoch na trestnom úseku a samozrejme, že disponujete aj mojim hodnotením, takže viete ako som bola hodnotená za túto prácu. Ďakujem.

Na otázku člena senátu disciplinárne obvinená uviedla:

Ja viem, čo sa týka samotnej obžaloby, ona bola podaná, takzvaná zjednodušená obžaloba v zmysle, neviem paragraf, ale jednoducho pri veciach, pri ktorých to zákon umožňuje prokurátor podáva zjednodušenú obžalobu. Je možná len určitá technika, že prokurátor to neuviedol, lebo niektorí uvádzajú aj navrhujem vydať trestný rozkaz, alebo vo veci rozhodnúť trestným rozkazom, niektorí nie, ale obžaloba musí obsahovať aké dôkazy sa majú vykonať. To sa nemyslí, že to musí byť vykonané vždy hlavné pojednávanie, alebo že práve v tejto veci navrhuje vykonať hlavné pojednávanie, ale dôkazy, ktoré navrhuje, musia byť v obžalobe uvedené. Takto by bolo aj v tejto veci. A to, že bolo možné vydať trestný rozkaz prokurátor s ním bol stotožnený nasvedčuje to, že aj teda nevyužil riadny opravný prostriedok a teda odpor. Čiže, tak ako som uviedla, keďže jednalo so o vec, kde bolo možné rozhodnúť trestným rozkazom, obžalovaný sa od začiatku priznával, po doručení obžaloby a výzvy dokonca opäť navrhoval začať konanie o dohode o vine a treste, čo ešte nie je vylúčené aj z hlavného pojednávania, teda toto prerušiť a odročiť na konanie o dohode o vine a treste, tak úvaha bola tá, rozhodnúť túto vec. Samozrejme bola citlivá pre všetky strany. Bola citlivá aj pre obžalovaného, pre jeho rodinu, zo spisu a s tých ďalších podaní je teda zrejmé, tak ako to bolo medializované, že sa jedná o osobu viac známu, keďže sa jedná o predsedu Matice Slovenskej, v tom čase bol, myslím, že ešte stále je, takže jednoducho ten postup prichádzal do úvahy a ja som taký zvolila. Čo sa týka jednotlivých dôkazov, ktoré sú tu, podrobne som sa vyjadrila teda k výsluhu poškodených, výsluhu svedkov, I., R., ktoré som mala dôkazy za preukázané, prečo ten súhrn dôkazov mi dovolil prijať to rozhodnutie, že obžalovaný je naozaj vinný. Vyjadrila som sa aj k znaleckému posudku dr. L., z ktorého bolo zrejmé, že to auto po zrážke prešlo 14,55 metra myslím, tzn. to boli nejaké 3 sekundy. Ja si naozaj neviem predstaviť, že manželia, ktorí idú s dvoma deťmi v aute sa za 3 sekundy dohodnú, že ja som šoférovala hej, a teraz začnú robiť nejaké konšpirácie, obštrukcie, jednoducho tí svedkovia, ktorí potom tam boli, a ktorí to možno vnímali ináč, tak som mala za to, že tie ostatné dôkazy v súhrne vysvetľujú, prečo to tak nemohlo byť, prečo ich výpovede sa mi zdali nedôveryhodnejšie ako tie ostatné, ktoré zakladali rozhodnutie pre trestný rozkaz.

8. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinená vydala ako zákonná sudkyňa na Okresnom súde H. U. F. trestný rozkaz č. k. 13T/6/2020-328 zo dňa 26. februára 2020, právoplatný dňa 24. marca 2020 (ďalej len „trestný rozkaz zo dňa 26. februára 2020“), ktorým uznala za vinného JUDr. G. I., dátum narodenia: X. G. XXXX, trvale bytom: E. C. XX, XXX XX H. U. F.O., z trestného činu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení (ďalej len „Trestný zákon“) na tom skutkovom základe, že dňa 25. apríla 2019 asi o 17.10 hod. viedol jemu pridelené osobné motorové vozidlo po štátnej ceste z D. smerom na H. U. F. a v obci D., na priamom úseku štátnej cesty viedol motorové vozidlo rýchlosťou vyššou, než ako je na danom úseku cesty povolená, plne sa nevenoval vedeniu motorového vozidla a neskoro reagoval na chodkyňu, prechádzajúcu vozovkou šikmo sprava doľava v smere jazdy motorového vozidla, vedeného obvineným, v dôsledku čoho motorové vozidlo ľavou prednou časťou narazilo do ľavej časti tela chodkyne, poškodenej G. G., narodenej XX. G. XXXX, naposledy bytom D. XX, ktorá sa v čase zrážky nachádzala v strede vozovky, pričom pri zrážke utrpela ťažké zranenia, ktorým na mieste podľahla.

9. V predmetnej trestnej veci vedenej v predsúdnom konaní pod ČVS: ORP-282/1-VYS-VT-2019 vydal vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Odboru kriminálnej polície H. U. F. dňa 31. júla 2019 uznesenie o vznesení obvinenia voči JUDr. G. I. za prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. V predmetnom uznesení vyšetrovateľ uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplynuli pre neho tieto podstatné skutkové okolnosti: Vyhodnotením doposiaľ

vykonaného vyšetrovania a získaných dôkazov, zistených hlavne vykonaním obhliadky miesta cestnej dopravnej nehody ako aj zo znaleckých posudkov, ich vyhodnotením jednotlivo ako aj v ich súhrne, založeným na vnútornom presvedčení a pri starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, som dospel k záveru a zastávam názor, že JUDr. G. I. ... viedol ako vodič a po ceste 1/18 v obci D. osobné motorové vozidlo ... vyššou rýchlosťou, ako je v danom úseku dovolená, pričom ... sa dostatočne nevenoval riadeniu vozidla a nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, v dôsledku čoho na priamom úseku komunikácie, v blízkosti vyznačeného priechodu pre chodcov (do vzdialenosti 20 m) a na úseku komunikácie za označením dopravnou značkou „Pozor deti“, zachytil ľavou prednou časťou motorového vozidla chodkyňu, ... ktorá pri nehode utrpela ťažké poranenia, následkom ktorých podľahla pri preprave do nemocničného zariadenia

10. Prokurátor Okresnej prokuratúry H. U. F. podal dňa 15. januára 2020 na Okresný súd H. U. F. obžalobu č. Pv 309/19/7713-31 zo dňa 13. januára 2020 na JUDr. G. I. z dôvodu, že dňa 25. apríla 2019 pri vedení vozidla vyššou ako povolenou rýchlosťou, plne sa nevenujúc vedeniu vozidla, neskoro reagoval na chodkyňu prechádzajúcu vozovkou šikmo sprava doľava v smere jazdy motorového vozidla, vedeného obvineným. Toto motorového vozidlo narazilo do tela chodkyne. Tá pri zrážke utrpela ťažké zranenia, ktorým na mieste podľahla. V obžalobe navrhol vykonať dokazovanie špecifikované na s. 2 tejto obžaloby. Obžaloba neobsahuje odôvodnenie obžalobného návrhu.

11. Pred vydaním trestného rozkazu podal G. G. v postavení poškodeného na Krajskú prokuratúru D. k ČVS: ORP-282/1-VYS-VT-2019 podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora z dôvodu, že najmä s ohľadom na výpovede svedkov E.H. R. a N. G. a prepisu telefonického hovoru z tiesňovej linky

má za to, že obvinený JUDr. G. I. sa nedopustil trestného činu. Chce prevziať na seba trestnú zodpovednosť so zámerom chrániť blízku osobu. Obdobný podnet po vydaní trestného rozkazu bol podaný aj na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Útvary prokuratúry konštatovali dôvodnosť podnetu, avšak z dôvodu vydania a nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu nemali v právomoci vec zvrátiť prostredníctvom opravných prostriedkov. Dňa 7. septembra 2020 podal G. G. v danej veci žiadosť o preskúmanie zákonnosti na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

12. Z výpovede priamej svedkyne E. R. vyplynulo, že po náraze poškodená skríkla, zložila si slúchadlá z uší, kľakla si na zem, otočila sa vpravo, kde stálo vozidlo, ktoré narazilo do poškodenej. Z dverí vodiča vystúpila žena, pozreli sme sa na seba a ona následne skríkla: Ona (poškodená) mi podbehla pod auto. Na otázku: Odkiaľ z auta vychádzala pani, ktorá povedala, že ona mi podbehla pod auto? , uviedla: Ona vystúpila z auta z miesta vodiča. Som si tým istá. Ja som ju videla vystupovať z auta.

13. Z výpovede priameho svedka N. G. vyplynulo, že po narazení do poškodenej, keď vozidlo zastavilo, z vodičovej strany vystúpila nejaká žena a išla k poškodenej, následne vzala telefón a telefonovala. Pána videl vyjsť z auta až keď prišli policajti, predtým ho nevidel. Na otázky, koho videl vystúpiť z vozidla z miesta vodiča a čo sa presne stalo, uviedol, že videl vystúpiť ženu, videl kapotu až po kúsok strechy. Videl, ako sa otvorili dvere vodiča a z tohto miesta vystúpila žena.

14. Z prepisu hovoru na tiesňovú linku vyplýva, že dňa 25. apríla 2019 približne o 17:10 hod. volal ženský hlas, ktorý uviedol: zrazili sme pani, vošla do cesty, krváca ... a vošla mi do cesty, áno.

15. Dňa 18. decembra 2020 podal navrhovateľ v predmetnej veci dovolanie podľa § 369 ods. 1 zákona č. 301/2005. Trestný poriadok v účinnom znení (ďalej len „Trestný poriadok“) v prospech JUDr. G. I.Š.. Navrhovateľ v dovolaní poukázal na to, že v predmetnej trestnej veci existujú vážne rozpory v dokazovaní k osobe páchatel'a trestného činu.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) rozsudkom č.k. 1Tdo/5/2021-404 zo dňa 19. mája 2021, (ďalej len „rozsudok Najvyššieho súdu“) konštatoval, že z dôvodu uvedeného v §

371 ods. 3 Trestného poriadku, trestným rozkazom zo dňa 26. februára 2020 bol porušený zákon v ustanoveniach § 241 ods. 1 písm. j), § 353 ods. 1 Trestného poriadku v neprospech obvineného JUDr. G. I.. Zároveň zrušil predmetný trestný rozkaz, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Najvyšší súd prikázal Okresnému súdu H. U. F., aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol: Najvyšší súd konštatuje, že s vydaním trestného rozkazu Okresného súdu H. U. F. zo dňa 26. februára 2020, sa vzhľadom na pochybnosti o osobe páchatel'a nie je možné stotožniť. V danej veci totiž reálne existujú vážne pochybnosti, či bol odsúdený skutočný páchatel' tohto trestného činu. Vzhľadom na nejasnú a rozpornú dôkaznú situáciu, ktorá neumožňuje vysloviť, že „skutkový stav bol spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi" - § 353 ods. 1 Trestného poriadku, neboli v žiadnom prípade splnené podmienky na vydanie trestného rozkazu v predmetnej veci. Vyriešiť zásadnú a podstatnú otázku - kto bol vodičom vozidla v čase dopravnej nehody, preto bude potrebné na hlavnom pojednávaní po riadne a kompletne vykonanom dokazovaní. Súd prvého stupňa sa aj napriek vzniknutým nejasnostiam, s týmito nevysporiadal a nevykonal dokazovanie. Naopak vydaním trestného rozkazu formálne a právne záväzne deklaroval skutkový stav za spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi a rozhodol trestným rozkazom, s čím sa dovolací súd nemohol stotožniť. Keďže zo strany súdu prvého stupňa obžaloba podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku už raz bola prezretá (rovnako tak i preskúmaná v zmysle § 241 ods. 1 Trestného poriadku), vo veci bude nevyhnutné nariadiť hlavné pojednávanie a odstrániť pochybnosti v dokazovaní.

17. Vo veci v súčasnosti prebieha konanie na Okresnom súde H. U. F..

18. Z rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 2Ds/5/2020 zo dňa 7. júna 2021, na ktoré poukazoval navrhovateľ, vyplýva, že disciplinárny senát uznal vinnou sudkyňu okresného súdu z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch, pre porušenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Disciplinárneho previnenia sa dopustila tým, že zastavila konanie v dôsledku späťvzatia žaloby členmi predstavenstva žalobcu, hoci vedela, že na majetok žalobcu bol vyhlásený konkurz, svoje rozhodnutie o zastavení konania riadne neodôvodnila, pričom v tom čase mohol podať účinne späťvzatie len správca konkurznej podstaty.

19. K osobe disciplinárne obvinenej bolo zistené, že disciplinárne obvinená bola vymenovaná za sudkyňu 22. októbra 2013. Hodnotená bola za obdobie od 22. októbra 2013 do 22. októbra 2018. Bolo jej udelených 100 bodov, čo zodpovedá výroku výborná. Voči disciplinárne obvinenej sa nevedelo s výnimkou tohto konania iné disciplinárne konanie a nebola v minulosti disciplinárne trestaná.

III.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

Podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárny senát disciplinárne obvineného oslobodí, ak skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 353 ods. 1 Trestného poriadku samosudca môže bez prejednávania veci na hlavnom pojednávaní vydať trestný rozkaz, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku navrhovateľ podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na

neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

IV.

Právne posúdenie

20. Disciplinárny senát konštatuje, že návrh bol podaný oprávnenou osobu (§ 15 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku) a včas (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku).

21. Pri posudzovaní viny mal disciplinárny senát z vykonaného dokazovania za preukázané, že sa skutok stal spôsobom uvedeným v disciplinárnom návrhu. Disciplinárny senát však dospel k záveru, že predmetný skutok nie je disciplinárnym previnením.

22. Disciplinárny senát považoval s ohľadom na rozsudok Najvyššieho súdu za preukázané, že trestným rozkazom zo dňa 26. februára 2020 vydaným disciplinárne obvinenou prišlo k porušeniu § 353 ods. 1 Trestného poriadku. Toto porušenie však nemožno pričítať nesvedomitému konaniu zo strany disciplinárne obvinenej.

23. Podľa § 353 ods. 1 Trestného poriadku sa vyžaduje na vydanie trestného rozkazu, aby bol skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Skutočnosť, či je skutkový stav spoľahlivo preukázaný je na posúdení zákonného sudcu, ktorým bola v predmetnej veci disciplinárne obvinená.

24. Hodnotenie dôkazov, a teda vyhodnocovanie celého skutkového stavu, je upravené v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V zmysle tohto ustanovenia bolo povinnosťou disciplinárne obvinenej jednotlivé dôkazy vyhodnotiť podľa svojho vnútorného presvedčenia jednotlivu, i v ich súhrne. Vyhodnocovanie dôkazov je teda určitý myšlienkový logický proces, v ktorom sudca na základe poznatkov z vykonaného dokazovania ustáľuje skutkový stav. Rozhodujúcim kritériom je vnútorné presvedčenie založené na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, ktoré však nemôže byť svojvoľné a nezodpovedné (pozri k tomu komentár k § 2 Trestného zákona v Čentés, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. Trestný poriadok I. Komentár. 2021).

25. Najvyšší správny súd v rozhodnutí sp. zn. 32D/13/2021 zo dňa 7. novembra 2021 s odkazom na judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky uviedol, že sudca môže byť disciplinárne vinný z nezákonného rozhodnutia v troch okruhoch situácií. Prvou je, že bolo porušené jednoznačné znenie právnej normy. Druhou je, že nebolo rešpektované zrušovacie rozhodnutie vyššie postaveného súdu v konkrétnej veci. Treťou je, že existuje jednotná a ustálená judikatúra najvyšších súdov, ktorú sudca odmietol akceptovať bez toho, aby svoj odlišný názor podoprel komplexnou, racionálnou a transparentnou a konkurujúcou argumentáciou. Sudca tak môže byť postihnutelný len za neobhájiteľný právny názor.

26. V posudzovanej veci je zrejmé, že disciplinárne obvinená nekonala v rozpore s rozhodnutiami nadriadených súdov a ani v rozpore ustálenou judikatúrou najvyšších súdov. Disciplinárne obvinenej sa dáva za vinu porušenie právnej normy, a to § 353 ods. 1 Trestného poriadku.

27. V súlade s vyššie uvedeným disciplinárny senát posudzoval, či disciplinárne obvinená mohla prísť na základe vlastného posúdenia skutkového stavu k záveru, že skutkový stav je spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi, alebo či v danej veci bol na základe vykonaného dokazovania jej záver svojvoľný a nezodpovedný.

28. Disciplinárny senát opätovne pripomína, že s ohľadom na závery rozsudku Najvyššieho súdu disciplinárne obvinená konala v rozpore s § 353 ods. 1 Trestného poriadku, keď vydala trestný rozkaz zo dňa 26. februára 2020. Pre účely posúdenia disciplinárnej zodpovednosti však bolo podstatné, že

disciplinárne obvinená popísala, prečo sa rozhodla predmetný trestný rozkaz vydať. Popísala tiež, prečo neprevážili dôkazy, podľa ktorých nešoféroval JUDr. G. I..

29. Disciplinárne obvinená podrobne vysvetlila úvahy, ktoré ju viedli k vydaniu trestného rozkazu zo dňa 26. februára 2020. Poukázala na to ako vyhodnocovala jednotlivé dôkazy v prospech a neprospech JUDr. G. I., pričom JUDr. G. I. sa k spáchaniu skutku priznal.

30. Skutkový stav rovnako vyhodnotili aj orgány činné v trestnom konaní, keď vzniesli JUDr. G. I. obvinenie a následnej podali obžalobu. Trestný poriadok pri vznesení obvinenia vyžaduje dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku) a pri podaní obžaloby, aby výsledky vyšetrovania dostatočne odôvodňovali postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Trestného poriadku).

31. S ohľadom na uvedené skutočnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že aplikácia § 353 ods. 1 Trestného poriadku disciplinárne obvinenou síce bola chybná, avšak nebola svojvoľná a nezodpovedná. Pre disciplinárny senát bolo podstatné, že disciplinárne obvinená vedela vysvetliť, prečo konala stanoveným spôsobom. Teda aké úvahy ju viedli k vydaniu trestného rozkazu. Tu videl senát rozdiel aj vo vzťahu k rozhodnutiu disciplinárneho senátu 2Ds/5/2020 zo dňa 7. júna 2021. Zatiaľ čo v danej veci bola sudkyňa uznaná za vinú z dôvodu nerešpektovania jasnej povinnosti, v tejto veci sa dáva disciplinárne obvinenej za vinu nesprávna aplikácia vlastnej úvahy o tom, či bol skutkový stav jasne preukázaný.

32. V právnom štáte je treba pripustiť aj skutočnosť, že sudca sa môže zmýliť alebo urobiť chybu. Zákonodarcia preto vytvoril systém opravných prostriedkov, prostredníctvom ktorých by malo prísť k oprave týchto chýb. To sa aj stalo rozsudkom Najvyššieho súdu. Uvedené však neznamená, že každá chyba sudcu súdu nižšieho stupňa je aj disciplinárnym previnením.

33. To, že sudca určitú vec inak posúdi, ako nadriadený súd, ešte neznamená, že sudca konal nesvedomito, a teda, že porušil § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Svedomité konanie sudcu tkvie v tom, že sudca si vec riadne naštuduje a následne jednotlivé právne normy aplikuje a vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia (porovnaj s § 2 ods. 2 zákona o sudcoch). Pre disciplinárny senát tak bolo pri posúdení nosné, že disciplinárne obvinená vedela jasne vysvetliť, prečo postupovala ňou stanoveným spôsobom.

34. Disciplinárne obvinený tiež uvádza, že disciplinárne obvinená nevydávala trestný rozkaz bez oboznámenia sa s vecou. Dokazuje to aj rozsudok Najvyššieho súdu, z ktorého vyplýva, že obžaloba bola disciplinárne obvinenou ako zákonnou sudkyňou prezretá podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku a preskúmaná podľa § 241 ods. 1 Trestného poriadku.

35. S ohľadom na všetky tieto skutočnosti disciplinárny senát rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

36. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát pomerom hlasov 4:1.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

